

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

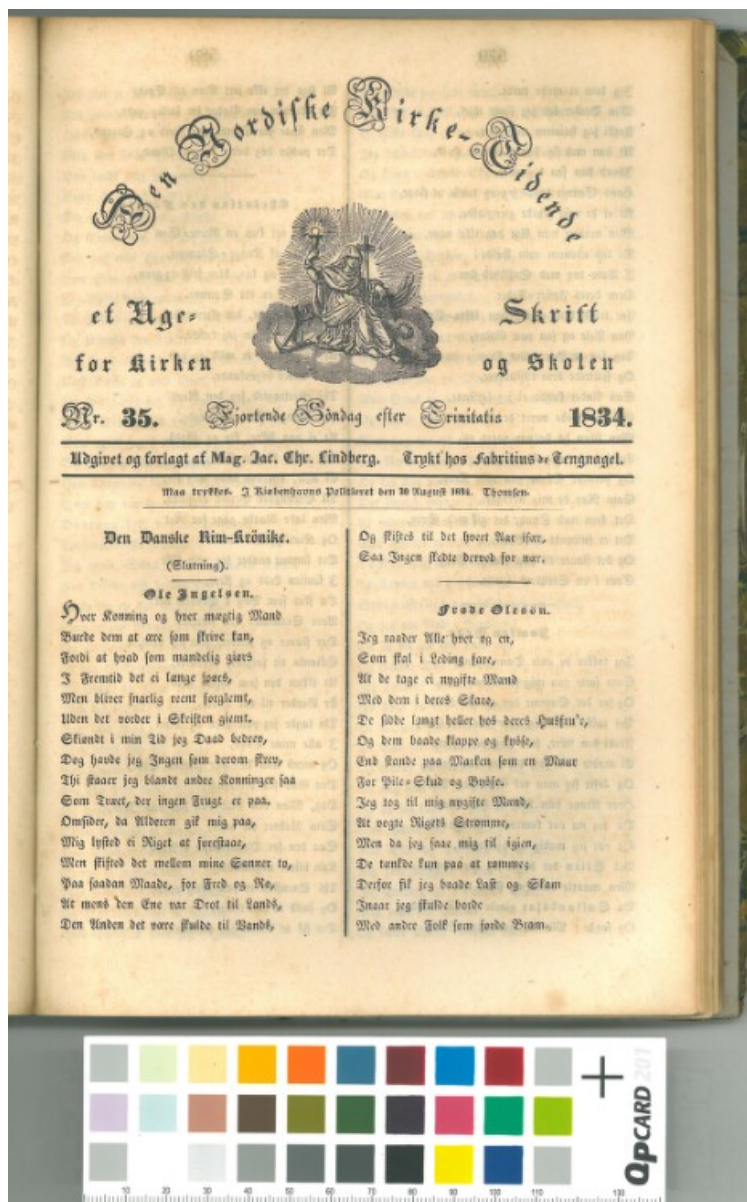
Titel: Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den Danske Rim-Krönike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 578. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1041/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg dem ei møde turde,
Min Vreder led jeg slaar ihjel,
Fordi jeg hannem misgunde,
At han med sig havde imener Hjel,
Hvad han saa begundte,
Hvad Samme havde jeg og tænkt at slaar,
At ei de mig skulde gjengjalte,
Men maatte min Hjt dog ikke naar,
De led udenom min Tude!
I Vore tog med Smilhed stor
Dem bredt Højer-Gader,
Her trindt dem gjorde han Ulee-Epør
Paa Vite og saa paa Gader,
Jeg saa et Par andre Drenge smaa,
Og slottede dem tilfamme,
Saa Andet kunde ei jeg fortaar,
End det havde været de Samme;
Men siden da de var vort og,
Fuldhed de mig hjemsegde,
Og hævende Slade paa min Krop,
Som Næe de mig udregde,
Det kom med Synnd, det gif med Eerz,
Det er fuldend et Hyste,
Og det slaar til paa Kenge-Derz
Som i en Steddes Hyste.

Jomfru Hede.

Jeg talter de adle Dannelsend,
Som satte paa mig en Krone paa,
Og for det Samme lor alt mit Kion
Vel talte med mig hver Vreders Son,
Fordi den Vre, som mig var gjert,
Ei medte dem for, det jeg har hørt,
Og leste sig man vel blint paa Taa
Hvor Krone hun kan til huse naar.
Da jeg nu var kommen i Kenge-Rad
Da var jeg molig og hjertglad,
Med Elien der bygde jeg Hvedeby,
Men maatte dertil og siden tv,
Da Gællandkfar gjorde sig til Knud,
Og begde: Møllike gaar jert Stad,

Vi hje det ikke jert Kion til Spot,
Jere Krone hun skæder jert farsig godt,
Men Kone for Eret paa Land og Strand,
Det passer dog beder for en Mand.

Christian den Første.

Jeg var vel kun en Gence-Son
Men dog af Kenge-Etamme,
Som, hai og saa, blev skift og gæm,
Og Nefen er det Samme.
Jeg vidde godt, det skrevet sed,
Etiendt ei Latin jeg fandt,
At uden Drot er mild og god
Han trindt ingenlunde,
Eti eftertraged jeg den Næe
Paa Kenge-Estel og Etade,
At ei paa Vre, Vis og Øds
Jeg vilde Negen stude,
Ei ogte, om det faldt mig let,
Ei Strænghed Grund at finde,
Men lade Næde gaar for Det
Og Kirkligheden vinde!
Det samme raader jeg min Vt
I smittet Led og fere,
Da skal som Dag i Skoen net
Vort Stamme-Læe forere.
Der Raar og skrevet, som jeg ved,
Etiendt tit serglat, detværrer,
At ikkun den som sifter Fred
Er Vreder til vor Herte,
Eti lagde jeg paa Fred og Vint
I alle mine Dage,
Og mens min Vt har samme Sind,
Den Gud skal velhelage!
Dog, Man den Fred kan har paa Jeed,
Som Naber vil unde,
Saa den for Dannelsend i Næd
Kan bliver nogenlunde,
Eti Eensfæst er paa Krig opset,
Og faldt er han tillige,
Det gif at mærke jeg fuldbaar,

